

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 21

ÚVODNÍK

PLÁŠŤ SPRAVEDLNOSTI

Velmi se veselím z Hospodina, má duše jása k chvále mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy, zahalil mě pláštěm spravedlnosti jak ženicha, jenž si jako kněz členku bere, a jako nevěstu, která se kráslí svými šperky. Izajáš 61,10

V tomto oddíle se mluví o dvojím druhu oblečení. První je roucho spásy (anebo spasení). To je nám celkem jasné. Je tím obrazně řečeno, že Ježíš Kristus zaplatil za moje a tvoje hříchy. Oplata za hřích je smrt, a tak někdo jiný musel zemřít proto, abych já mohl žít. Za mne a na mém místě. Pán Ježíš vyprávil svým učedníkům podobenství o Božím království a říká, že kdo nebude správně oblečen na svatební hostinu, tak bude vykázan.

Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: 'Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?' On se nezmohl ani na slovo. Tu řekl král sloužícím: 'Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.' Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán." (Mt 22,11-14)

A dále se v knize Zjevení mluví o těch, kteří mají oblečené bílé roucho. *Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou. (Zj 7,9)*

Roucho spasení je tedy to bílé roucho, do kterého budeme oblečeni až přijde Pán Ježíš. Proč bílé? V Izajášovi 1,18 se říká, že i kdyby naše hříchy byly jako šarlat, zbledlé jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

Co ale znamená to druhé roucho, kterým je plášť spravedlnosti? Tak jako je roucho spasení podmínkou k věčnému životu, tak je plášť spravedlnosti podmínkou k vítěznému životu. Je to například v Příslóvi 24,16: *Spravedlivý, i když sedmkrát padne, zase povstane, svévolníci zaklopýtou a zle končí.*

Viš, že jsi spravedlivý? Viš, že tvoje spravedlnost není závislá na tvých skutcích a tvém výkonu? Viš, že jsi spravedlivý navzdory všemu, co se kolem tebe děje? Proč?

Protože spravedlnost není něco, co si můžeš zasloužit. Není to něco, co získáš vlastní silou! Spravedlnost můžeš získat jen a pouze darem od toho, který si ji opravdu zasloužil. Kristus je jediným legitimním držitelem spravedlnosti a tobě a mně ji nabízí. Zadarmo!

V kralickém překladu se píše: *Nebo toho, kterýž hříchu nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom my učinění byli spravedlností Boží v něm. (2Kor 5,21)*

Boží logika je opravdu zvláštní. Je jiná, než ta lidská. My jsem dali Kristu naše hříchy a On nám za to dal ... svoji spravedl-

nost. Svoji dokonalost, svoji poslušnost. Jsem přijat jako syn /jako dcera Boží a není třeba, abych si to nějak odpracoval. Nějak si to zasloužil. Podobně jako když se „marnotratný syn“ (Lukáš 15. kap.) vrací domů a jeho otec (v podobenství se myslí nebeský Otec) mu padne kolem krku a namísto trestu, výčitek,

zkušební doby atd., nechá přinést ten nejlepší oděv, prsten a boty. Komu patří nejlepší oděv v domě našeho Otce? (Pozor, je to chyták!!) Patří našemu nebeskému Otci. Je to Jeho oděv. Je to Jeho roucho. Je to Jeho oblečení. My nejsme spravedliví sami o sobě a ze svých sil. Je to něco, co pro tebe a mne získal Bůh a Pán Ježíš Kristus. A my si to Jeho královské roucho, Jeho plášť spravedlnosti, můžeme obléci a předstoupit před našeho nebeského Otce v plné jistotě víry. Kristova spravedlnost nám dává tuto jistotu. Víme kým jsme v Něk. Víme, že nám daroval něco, co nám otevírá Boží požehnání. Když byl Ježíš křtěn od Jana a on se zdráhal to udělat, tak mu říká: (kral.) *A odpovídaje Ježíš, dí jemu: Dopust' tak; neboť tak sluší na nás, abychom plnili všelikou spravedlnost. Tedy dopustil jemu. (Mt 3,15)*

A poté se otevřela nebesa. V řeckém textu je přímo, že se nebesa otevřela „na“ Ježíše. Spravedlnost na sebe váže požehnání. A to všichni potřebujeme. My sami, naše rodiny, náš sbor a celá naše země.

Chceš to zažít více? Více Božího jednání? Více zázraků a znamení? Obleč si tedy plášť spravedlnosti, který ti Kristus získal a nos ho!

Petu Káčela

SLOUPEK

Milí čtenáři,
v dnešním čísle najdete především ohlasy na velikonoční čtení Bible v Praze na Můstku, ale také zajímavé postřehy z Go campu na Žižkově. Obojí stojí za přečtení!

Připomínám také možnost zaslání Sborového dopisu emailem ve formátu PDF (cca 2-3 MB). Pokud byste o pravidelné zaslání měli zájem, napište na adresu paha@kaes.cz.

Krásné skoro letní dny Vám přeje

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

OBVYKLE ŘÍKÁM NEVĚŘ VŠEMU, CO ČTEŠ,
ALE TOHLE JE VÝJIMKA

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Jarní výjezd starších 4

Jak jsme četli Bibli 4-6

Go camp na Žižkově 7

Celosbor v Krakově

Šešli jsme se tentokrát v kulturním domě Krakov. Sál mě svým šerem (i při záři zářivek) připadal jako nějaký sklep. Do zad nám, jako sklepní chlad, vanula ledová klimatizace, díky menší kapacitě sálu bylo „narváno“... Tak takhle asi vypadá „podzemní církev“, říkala jsem si. Díky Bohu, Krakov je jistě mnohem útulnější místo, než s jakými se musí spokojit pronásledovaní křesťané. Možná jsou ale jejich očekávání větší a chvála nadšenější, přemýšlím. Naše svobodné chvály byly radostné a vroucí, pokud to vůbec jde posoudit. A očekávání, že Bůh je s námi i tady a chce mluvit, bylo zřejmě silné. Uprostřed chválení poslal Pán s prorockým zpěvem v jazycích k mikrofonu Jardu. Zprvu nesmělé tóny se proměnily ve vroucí vzkaz Ježíše o Jeho lásce k nám. Ve druhé polovině zpívaného prorockví jakoby nás Bůh nabádal k radostnému a vítěznému životu s Ním tady a k veselému očekávání věčnosti v nebi. Postupně přicházeli sourozenci

vyřidit „překlad“ - výklad jazyků. Někteří přijali další slova prorockví. Očekávejme na každém shromáždění Jeho slovo! Chce nás povzbudit, motivovat i korigovat, náš mocný Bůh.

Kázání měl Luboš a mluvil o tom, jak nás ovlivňuje v běžném životě, že jsme křesťané.

Poprvé byli Kristovci nazváni křesťané z pohanů v Antiochii, řekl Luboš. Tolik o Ném mluvili, že si je chtěli ostatní lidé zařadit a říkali jim tedy Kristovci. Nebyla evangelizační shromáždění, ale jejich obyčejný, každodenní vliv byl tak veliký, že se o nich vědělo. V Matoušovi 5,13 je napsáno, že jsme sůl země a světlo. O těch Kristovcích je psáno, že šířili známost Kristova života. Je to normální žít Kristův život, který je v nás! My už jsme sůl! I světlo! Nemáme se jimi teprve stát.

Co my? Jsme neslaní, nemastní, vlažní nebo dáváme chuť? Jak na nás reaguje okolí? Mají k nám důvěru, jsme oblíbení, provokujeme je? Sůl dává chuť. Konzervuje – chrání před zkázou. Tím, že jsme, stavíme hráz zhroutení morálky národa. Jeden ministr kultury řekl, že vidí křesťany jako pojistku proti barbarizaci národa. Čím to je, když je sůl málo slaná?

Tím, že v ní jsou příměsi, není čistá. U nás to může znamenat hříh. Třeba nevděčnost. Ta působí nespokojenost, reptání, sebelibost. Ať naše světlo svítí před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali Bohu chválu. Mělo by být vidět, že zdroj našeho života je v Ježíši. Vloni i letos je prioritou našeho sboru Zvěstování evangelia. Chceme získat Prahu pro Ježíše? Někdy míváme špatný pocit, že to nezvládneme. Ale jde přece získat Prahu postupně, jednoho po druhém. Ve Zjevení je napsáno o ohnivém jezeře. „Je to reálné místo a já nechci, aby tam někdo skončil!“, kázal Luboš naléhavě. Pokud tě to netrápí, mluv o tom s Bohem. Pokud nebudeme plni vděčnosti, že tam nemusíme, bude nám to jedno, budeme málo nasazeni.

Po kázání byl čas ještě na modlitby a později na povídání a nákupy a cestou domu k rozjímání nad slovem. To slovo, jak vím, v nás rezonovalo ještě dlouho. Kéž způsobí s každým, kdo slyšel, to, co má!

Nanda

Výjezdové jednání staršovstva

Starší se začátkem dubna vypravili na pravidelné jarní víkendové výjezdové setkání, tentokrát do obce Libušín u Kladna. Kromě společných modliteb a chval, které jsme si jako vždy dost užili, byly na programu i některé důležité body.

Mluvílo se o tom, jak se na regionech, ale především v životech jednotlivých starších, naplňuje prioritou zvěstování evangelia. Hodnotili jsme také mládežnická shromáždění a jako každý rok se zamýšleli nad stavem sboru z hlediska počtu členů a návštěvnosti jednotlivých regionů.

Asi nejdůležitější částí byla rekapitulace prorockví, která pro náš sbor či Prahu přinesli Boží služebníci. Prorocko – modlitební tým připravil obsáhlý materiál, který shromáždil za období od roku 1980 po současnost. Stihli jsme probrat jen slova do roku 2000, ale i z toho bylo zřejmé, že nás

Pán někam směřoval a vedl a některé věci se naplnily, do jiných jsme díky různým selháním nevstoupili. Asi nejdůležitějším důrazem byla jednota vedení a podřizování se jeden druhému, jeho silným stránkám – tedy stručně řečeno týmová práce. Ta v minulosti moc nefungovala a i dnes máme ještě jako vedoucí mnohé rezervy. Důležité ale je, že se již nerozptyluje neustálými dohady, zda jsme jeden sbor, nebo společenství regionů, a že je touha po jednotě a spolupráci.

99

Dny dobrých zpráv - II. ročník

28.9. - 3.10. 2009

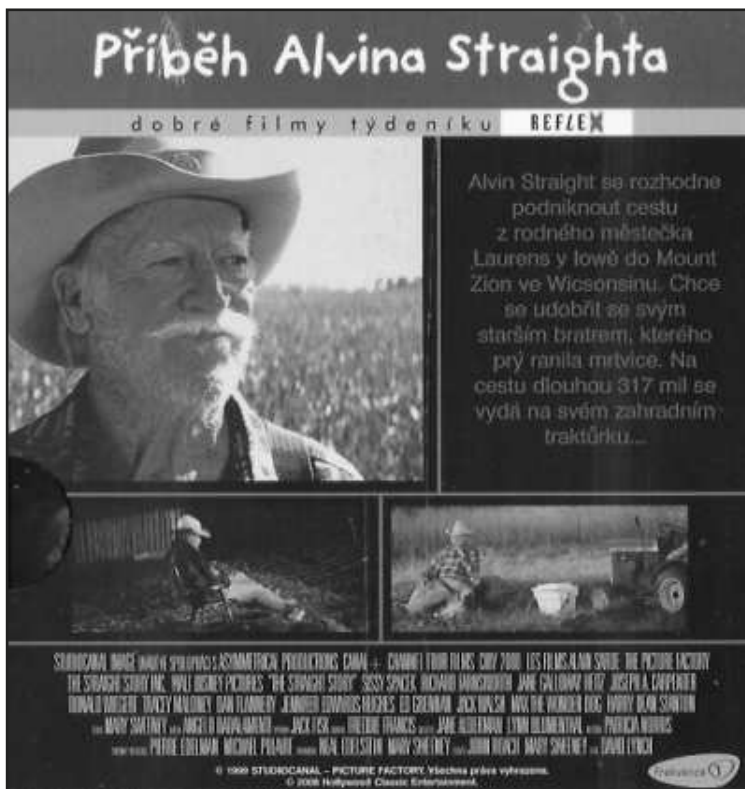
Wessani
RunAway
Kairos II
Touch Of Gospel
Oáza

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Příběh Alvina Straighta

Je to už mnoho let, co jsem dělal údržbu zeleně v Roztokách u Prahy. V rámci zakázky bylo potřeba jednou za čas posekat trávu a uklidit nepořádek i na Levém Hradci. To se pak na traktůrek naložila potřebná technika a jelo se. Půlhodinová trasa vedoucí z Roztok přes Žalov až do zmíněného Hradce patřila k nejpříjemnějším zážitkům mé práce. Velmi poklidné tempo jízdy (max. 10km/h) dovozovalo důkladné poznání okolních zahrádek a jejich obyvatel. A ve mne se postupně rodil nápad naložit na traktůrek tehdy teprve tříčlennou rodinu a vyrazit na hódně dlouhou dovolenou.

Alvin Straight (Richard Farnsworth) tento nápad dotáhl do konce. I když u jeho zrodu nebyla touha po dovolené. Jeho bratr, se kterým se před deseti lety rozhádal, byl raněn mrtvicí a Alvin se rozhodl, že se s ním usmíří. Nesnáší ale jízdu autobusem a řidičský průkaz pro velmi špatný zdravotní stav už nevlastní. Přestaví přívěs k traktůrku tak, aby se v něm dalo spát a vyrazí do 317 mil vzdáleného Wisconsinu. Letitý traktůrek po několika milích vypoví službu. Na tom novějším, jen třicet let starém, cestu po delší době úspěšně dokončí. Během několikátýdenní jízdy americkým venkovem potkává mnoho lidí různých povah a společenského postavení. Pro každého z nich má díky svým těžce

nabytým životním zkušenostem slovo povzbuzení.

Režisér David Lynch vytvořil jednoduchý, idylický a vtipný snímek o základních lidských hodnotách jako je odpuštění a láska k bližnímu svému. Jak z výše uvedeného vy-

plývá, nejde o akční film, ale spíše o filmovou poezii, kterou velmi zdařile doplňuje hudba Angela Badalamentiho.

Zajímavost: Richard Farnsworth, který podal ve své poslední roli skvělý výkon, krátce po premiéře na svém ranči tragicky zahynul. Hodnocení ČSFD: 85%.

Titul lze bez problému sehnat okolo 90 Kč. V půjčovnách jsem ho

zatím neobjevil. Ale protože si myslím, že ten, kdo tento snímek zhlédne, rád se k němu vrátí někdy znovu, je stejně lepší si DVD rovnou koupit.

Pavel Rosecký

CELONÁRODNÍ ČTENÍ BIBLE

Když se objevila první informace o chystaném Celonárodním čtení Bible, říkal jsem si, to je prima, rád se k téhle akci připojím. Jak čas běžel, stále se nic nedělo, a nakonec se zdálo, že v Praze (na rozdíl od asi 70 měst a městeček) se Bible číst nebude, protože se toho nikdo neujme. Nakonec to dopadlo dobře, podařilo se dát dohromady pár lidí, kteří do toho šli a přidávali se další, Luboš ze Slova života zajistil všechna potřebná povolení a oznámení, Honza od baptistů vytvořil webové stránky, našli se ti, kteří strávili venku celou noc, další půjčili aparaturu, autobaterii, jiní přinesli kafe, další se modlili a všichni jsme četli. Jak to šlo? Ne všechno šlo hladce, ale jak se dočtete dále, snad všichni tím byli velmi povzbuzeni.

Tomáš Božoušský

Petr: Jsem rád, že tato akce proběhla. Mám svoji vlastní zkušenost z doby, kdy jsem ještě nevěřil, kdy mne oslovilo čtení Božího slova a kázání na náměstí v Ostravě, kde jsem byl na školení. Byl to jeden ze střípků, které mne přivedly k Pánu. Nejsem zvyklý číst tak dlouho a ještě veřejně. Ze začátku jsem měl trochu trému. Předem jsem se modlil, aby mi dal Pán sílu, jak ke čtení, tak i vydržet celou noc bez spánku.

Pán mi to dal, děkuji. Při čtení některých částí jsem cítil, že je důležité, aby to slyšeli i lidé, kteří nevěří. Velmi mne překvapil jeden bezdomovec. Myslím, že ho tam poslal Pán. I když působil odpudivě a byl opilý, některé verše z Bible tam zdůrazňoval, opakoval, vykřikoval. K ránu jsme tam měli rozhovor s jedním mládencem a jeho kamarádem, měl zcela jiný názor. Snad to bude i pro něj ten jeden ze střípků, které ho přivedou k Pánu Ježíši.

Eliška: Nejdříve převládala pocit nejistoty, snad z reakce lidí. Postupem času, jak byla Bible čtena dál a dál, zvítězilo nadšení - Boží slovo není mrtvá literatura, ale je živé a mocné. A co se týká reakce lidí, vybavuji si jeden mladý pár - pozvání k samotnému čtení sice odmítli, ale se zájmem delší dobu poslouchali. V myslích utkvěla také jedna paní, která ještě nerozhodnuta, zda-li si chce Bibli koupit, přistoupila blíž. Na její poznámku, že si není jistá, zda tomu bude rozumět, jsem jenom s úsměvem řekl: „Vždyť je to česky!“ V tu chvíli jsem si uvědomila, že to není samozřejmost a byla jsem vděčná za nový překlad.

Ota: Celý večer se mi moc líbil, připadalo mi to jako velmi dobrý nápad, jak nenásilnou formou předávat do podvědomí lidí Ježíše. Bylo vidět, že to pozornost přitahovalo, což se dalo vyčíst jak z reakcí lidí, kteří to celé zesměšňovali, tak z reakcí těch, kteří měli zájem diskutovat, popř. se něco dozvědět. Osobně se mi četlo velmi dobře a měl jsem z toho dobrý pocit, ani jsem nakonec nebyl tak svázán trémou, jak jsem se bál, a užil si to.

Anna: Veřejné čtení Bible je ČEST, zvlášť v této době. Mně osobně veřejné vystupování nedělá problém, jsem denně v kontaktu s mnoha lidmi, sice mne to úplně nezabavilo trémy, ale rozhodně volby, jestli ano či ne vystoupit z davu a být viděna a slyšena. A pokud jde o Boží slovo, je to pro mne významné, bez patosu, prostě fakt.

Šimon: Až na to, že jsem byl možná trochu před čtením nervózní, a během čtení jsem se občas zadrnul, tak z toho mám jinak

dobrý pocit. Lidé se celkem zastavovali či kupovali Bible, tak bych řekl, že to svůj účel splnilo. Sice sem tam někdo měl něco proti, ale dost lidí se zaposlouchalo a zajímalo je to.

Dita: Strávila jsem na Můstku sobotu ráno - od 6 do 9 hodin. Výborná chvíle, kdy v centru Prahy zavírají bary. Mým úkolem bylo dohlížet na průběh čtení a bavit se s kolemjdoucími. Brzy po mém příchodu se začali trousit už celkem střízliví návštěvníci noční Prahy z nejbližšího podniku. Se mnou to asi nemělo nic společného... Většina z nich nikam nespěchala a měli celkem přátelskou náladu, a tak se zastavovali u našeho pultíku a zajímali se, co se to tam děje. Nejprve mě oslovil jeden Nigerijec. Říkal, že je taky křesťan, ale že nežije v církvi. Po úvodních formalitách mi prozradil, že shání nějakou manželku. Když zjistil, že jsem vdaná, ptal se, zda neznám jiné svobodné sestry. Neboli, tehle rozhovor moc užitečný nebyl (žádnou jsem mu samozřejmě nedoporučila). Brzy po něm k nám dohrával jeden Egyptan. Chlubil se, že oni (tedy Egyptani) zachránili Ježíše před Židy - a že malování vajíček o Velikonocích pochází z Egypta. Po Egyptanovi přišli tři Francouzi s velkým zájmem o diskuzi o křesťanství. Nad různými věcmi měli otázky, a tak stálo za to s nimi mluvit. Další barová skupinka nás překvapila - ukázalo se, že jedna dívka je spolužačka Jany Bukáčkové

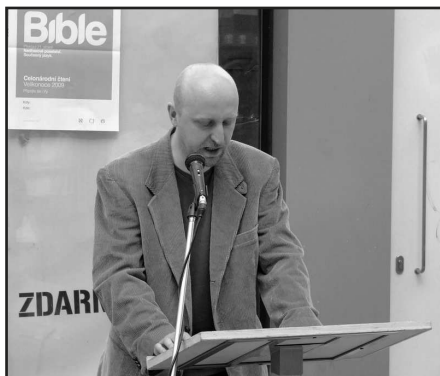
(která právě četla Žalmy), která byla dokonce jednou na mládežnické Alfě. Ráda si s Janou povídala. Před osmou hodinou se lidé kolem nás začali měnit - místo těch, kdo protáhli páteční večer až do rána, spěchali kolem nás ranní ptáčata, asi do práce nebo na MHD. Ti sice čtení Bible chtěli slyšet také, ale neměli čas se zastavit. Byli jsme moc rádi, že se Bible předčítá v takovémhle městě, které Boha tak zoufale potřebuje. Předčítání Žalmů, kde se často mluví o lidech, které Bůh volá, ale oni ho neposlouchají, znělo na Můstku příznačně. Opravdu kolem nás takoví lidé procházeli - a ani nevědí, že Bible mluví přímo o nich. Jsem ráda, že s nimi Bůh ještě neskončil.

Josef (Křesťanský sbor Praha Jižní Město): Veřejné čtení Bible na Můstku byla pro mne vzrušující a povzbuzující zkušenost, kterou si kdykoli rád zopakuji. Prožíval jsem Boží pokoj a naprostou jednotu v týmu předčítajících. Chvillemi jsem si připadal jako starozákonní prorok, který volá pokolení hříšné ku pokání a ... nikdo mu nerozumí, protože v době mezi 22:30 a cca půlnocí kolem chodili téměř výhradně cizinci, kteří vůbec nechápali, o jakou akci se jedná. Mimochodem, Překlad 21. století je pěkně napínavé čtení.

Vláša: Do akce veřejného čtení Bible jsem se nejprve nehlásil, protože jsme nevěděli, zda budu v Praze. Když se okolnosti vyvíjely tak, že jsem zde byl, s chutí jsem si našel volné okénko

na internetovém rozpisu předčítaců a vyrazil na Můstek. Už když jsem se blížil od metra k místu, kde se četlo, bylo příjemné slyšet Boží slovo na rušné ulici v centru Prahy. K mému překvapení nebylo u čtecího stanoviště prázdné, ale naopak fronta uchazečů o čtení, některé známé tváře ze sboru, jeden kolemjdoucí křesťan, lidé z jiných sborů. Nakonec jsem se ke čtení vůbec nedostal, ale domluvil se, že přijdu v podvečer, kdy je v rozpisu volné místo delší. A tak jsem se znovu na Můstek vydal až po práci. I tak tam bylo stále dost čtenářů, rodinka, která si udělala přestávku na

výletě na kole, starší sestry, mladí lidé. Ti všichni měli chuť číst Bibli. Okolo jdoucí lidé se občas zastavovali a poslouchali, někteří si se zájmem koupili Bibli - o novém překladu kupodivu věděli všichni z televize nebo jiných masmédií. Trvalým posluchačem byl jeden bezdomovec, který velmi živě komentoval čtený text (z evangelí a Skutků), příběhy znal a vždycky prozradil všem, jak to dopadne. Pak konečně přišla řada na mě a to hned dvakrát. Byl to zvláštní pocit přednášet Boží slovo na veřejnosti. Už jsem dlouho na ulici nekázal - okolo revoluce to bylo běžné, nedaleko odtud jsme dělali evangelizace několikrát týdně. Opravdu jsem si to užil. A jsem rád, že se podobná akce konala. Což takhle z toho udělat tradici?

Honza (BJB): Jsem moc rád za letošní velikonoční čtení Bible, po delším čase to byla akce, ze které jsem měl nejenom radost, ale za kterou jsem se mohl i postavit (a nestydět se). Častokrát mám totiž pocit, že se lidé neuráží na Kristu, ale na způsobu, kterým Ho zvěstujeme, a že pak neslyší to, co je podstatné. Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (Jan 1,14) - tyto verše mě napadaly, když jsem mohl číst několik kapitol z Janova evangelia - bylo nás na Můstku v tu chvíli jen několik, ale měl jsem pocit, že předčítám tu nejdůležitější pravdu na celém světě. Nečekal jsem, že se v tu chvíli někdo obrátí, zastaví, nebyl jsem schopný to v ten moment ani vnímat, ale věděl jsem, že čtu něco, za čím chci stát svým životem a o čem chci vydávat svědectví. A to i takovým „bláznivým“ způsobem, jakým je čtení Bible na veřejnosti. Přál bych si, aby podobných akcí, jakou byla ta letošní, mohlo být víc a Církev tak mohla hledat další cesty, jak předávat to, co jí bylo svěřeno.

Eva: Jistě, šlo mi o posluchače a lidi kolem, ale nejvíc mi leželo na srdci - Písmo. Boží SLOVO. Každý může slyšet, je dostupné a za vstřícnou cenu ke koupi. Má nevyčíslitelnou hodnotu pro ty, kteří četbu dotáhnou pravidelným pokračováním. Vnímala jsem, že se tam sešli právě ti, kteří Slovo milují, což v čase, kdy selhala technika a nešel mikrofon, mohlo ještě víc vyniknout. Jednota v akci. Rozhovor jsem měla s paní, která mě zná, zastavila se a máme domluvené další setkání u mne

doma. Zůstala jsem určitý čas - jako posluchačka - a přijala jsem opravdu pozhřebání. To je správné místo. Ulice, nároží, ven - tam patří Evangelium. Jednoduše čtené a podané s láskou - v modlitbě jsem žehnala těm procházejícím a pak jsem si uvědomila, že slyším Slovo velice daleko - to SLOVO se neslo a věřím, že přinese ovoce.

Zdeněk: Byl to moc hezký pocit číst Boží slovo na veřejnosti. Bylo moc zvláštní, jak moc rychle utíkal čas. Nejsem žádný čtenář, ale pět kapitol mi připadalo jako jeden odstavec. Měli jsme několik rozhovorů, ale nejsilnější dojem mám z muslima, kterému jsem mohl (měl čtyřletého nemocného syna v nemocnici) ve jménu Pána Ježíše požehnat a modlit se za uzdravení syna. Byl tak pohnutý láskou, že nás objal a políbil. Díky Pánu za vzájemnou lásku a cit.

Dana: Mně se moc líbila atmosféra na Můstku a to, že ač jsme tam byli se Zdeňkem krátkou dobu, každý okamžik byl naplněn. V sobotu ráno jsem zrovna četla a přišel kluk a říkal, když čtete vy, tak já budu taky. Dlouho se s námi dohadoval, proč nevěří, je to geofyzik a vše chtěl zdůvodnit. Měl v sobě za noc 13 piv a proto byla konverzace složitá. Pak začal číst Zdeněk, zůstala jsem s ním sama a on se svěřil, že se s ním rozešla dívka po delším vztahu. Po našem rozhovoru nakonec odcházel povzbuzen a byl moc milý.

Pavel: Byl jsem tam pouze chvíli v sobotu brzo ráno. Udělalo to na mně velký dojem. Moje představa byla, že tam nikdo nebude - v sobotu ráno po pátečních flámech... Za těch 40 minut se tam zastavilo asi pět lidí. Měli velký zájem si

povídat. Zdá se, že se přeci jenom něco otevírá. Osobně mě dostalo, že mezi několika Žalmy, které se na mě dostaly, byl můj velmi osobní žalm - 21. - Hospodine, král se raduje z Tvé moci, nad Tvým vítězstvím vděčně jásá...

Marta: Sobotní ráno bylo sice chladné, ale Žalmy se z toho nového překladu četly skoro samy. Ani se mi nechtělo přestat číst nebo odejít. Znovu jsem si uvědomila, jak je Boží slovo úžasné. A jsem ráda, že můžeme mít překlad, který zní v češtině přirozeně a tím pádem je přístupnější širší veřejnosti.

Anna: V pátek jsem se odpodíle šla podívat, jak to jde. Přestože malá, poutala skupina okolo mikrofonu a beden s Biblemi pozornost kolemjdoucích. Někteří se zastavili a chvíli poslouchali, jiní

procházeli bez povšimnutí, někdo si mohl „hlavu vykroutit“, ale ve svém běhu kolem se nezastavil. Myslím, že kdo jen trochu zpozorněl, musel pochopit, že se čte Bible. Zastavovali se i turisté. Proti svému očekávání jsem byla ihned zapojena do čtení. Bylo to nezvyklé číst na veřejnosti do mikrofonu, ale na trénu nebyl

NA ULICI

Necítím žádné nadšení, ani včerejší radost.

/Pane, proč? Skleslost./

Tolik lhostejných tváří, tolik spěchajících nohou, tolik nezájmu!

/Pane pomoz! Naděje!./

God bless you! God be with you! Go on!

/Díky, přeci jen někdo. Vděčnost!./

Ty kabely tu být nesmí, musíte to hned odstranit!

/Ach jo, co teď? Zklamání./

U nás eto možno, já slyším vás ráda.

/Ochotná prodavačka mluví lánanou češtinou. Díky Pane!./

To je škoda, už vás neslyším, nejde s tím něco udělat?

/Z obchodu přes ulici přibíhá jiná. Díky./

Pojď pryč, jsou to blázni.

/Manžel přemlouvá manželku. Dala se. Vzdává to!./

Čtu nahlas - někdo zpomaluje krok. Zvýším hlas - přidá do kroku!

/Nebudu se na ně koukat. Lítost./

Nějak jsem se ztratil, zapomněl. Kde se scházíte?

/Tomáš podává vizitku. Chvála Bohu. Radost!./

Hlouček mladých lidí postává opodál. My jsme z Příbrami, můžeme také číst?

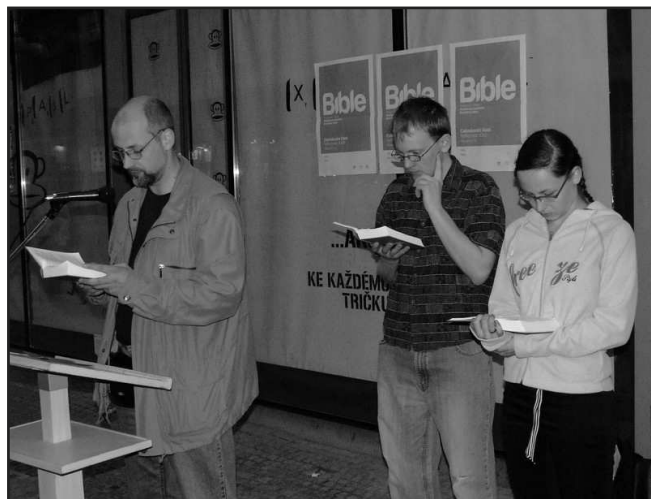
/Úžasný Bůh! Láska!./

Příště až půjdu zase číst Písmo na ulici, lépe se připravím. Modlitbou. A vezmu si velký štít víry. Ale co když už žádné příště nebude? Co když...

Pak chci být připravená zítra a každý den. Se štítem, a obutá.

/Pane, přidej prosím i činění a vytrvalost!./

olinasip

čas. Udržet Bibli, mluvit do mikrofonu nahlas a neztratit v slunečním jasu místo, kde čtu, mě zaměstnalo tak, že jsem četla více jak půl hodiny a ani mi to nepřišlo. Byla to spíš výsada a vlastně, jak jsem si potom uvědomila, úplně normální věc. Bible je přece pro všechny! Chtěla jsem zůstat jen chvíli, ale nešlo se odtrhnout. Skvělé bylo prodávat Bible a moci s lidmi mluvit o účelu nákupu. Byla přítom taková přátelská atmosféra, že bylo normální i cizí lidi povzbuzovat do čtení Bible, i k návštěvám bohoslužeb a následování Ježíše. Také jsme kolemjdoucí zvali ke čtení a někteří tak četli Bibli vůbec poprvé v životě a ještě veřejně. Moc mě povzbudilo, že nebyly žádné negativní reakce (kromě více opilých lidí). Všichni, kdo z křesťanů se zúčastnili, se při čtení i rozhovorech modlili, a tak spolu s Božím slovem „prosvěťovali“ okolní tmu. Podle vstřícných hovorů a kladných reakcí lidí, i počtu prodaných Biblí, to mělo smysl. Vrátila jsem se ještě večer, kdy se mohlo číst od deváté pouze bez mikrofonu. I tak se Slovo mocně rozléhalo a rozhovory pokračovaly. Obdivovala jsem skupinu vytrvalých, kteří četli během noci. Já jsem jela posledním metrem s pocitem, že se dnes v centru Prahy děly a dějí neobyčejné věci s dalekosáhlými následky. Už se těším na nějaké příští čtení!

Miloš: Číst Bibli veřejně mi bylo ctí, proto jsem se u toho cítil velice dobře. Spíš než vliv na lidi mi ale šlo o to vyslat signál do duchovních oblastí, že tu jsou lidé, kteří Boží slovo vyhlásí a žijí. A dát Bohu prakticky najevo, že Mu jsem a chci být k dispozici. Vzpomínal jsem na mnicha, kterého jsem před lety, brzy po svém obrácení, viděl stát na pěší zóně s nějakým transparentem, a kázal kolemjdoucím. Tehdy jsem si říkal, že je to blázen a že já

teda rozhodně nikdy nic takového dělat nebudu. NIKDY neříkej nikdy! :-)

Lucie: Měla jsem velkou radost, že mohu takhle veřejně číst. Nejsilnějším zážitkem tam pro mě byli někteří lidé, kterým evidentně vadilo slyšet Boží slovo. A to až do té míry, že nelenili a zavolali policii. Sice to byla nepříjemná záležitost, ale já zase měla radost, že to s lidmi skutečně něco dělá, že se jich slova Bible dotýkají. Když jsem o tom potom ještě přemýšlela, tak mi došlo, že vlastně ten člověk, který pracuje v obchodě naproti, kde jsme četli (a který na nás také pokřikoval, že kdo to má celý den poslouchat), tak ten celý den donekonečna poslouchá nějakou ukřičenou hudbu a nevádí mu to. Ale když si tam stoupne někdo s Bibli a začne ji číst ani ne tak hlasitě jako on má hudbu, tak mu to přesto vadí... Suma sumárum, jsem ráda, že jsem se na ten Mústek vypravila.

Ondra: Noční čtení Nového Zákona v centru Prahy byl pro mě opravdový zážitek. Zpočátku jsem měl třemu, protože se v noci četlo bez aparatury a já si nebyl jistý, zda dokážu číst dostatečně nahlas. Ač lidí, kteří se v noci zastavili a poslouchali, nebylo mnoho, osobně jsem vnímal, že je to moc důležitý vzkaz do

duchovního světa. Oslovovat neznámé lidi na ulici pro mně není úplně jednoduché, tady to však šlo nějak samo. Měl jsem příležitost povědět jednomu člověku, jak jsem se osobně setkal s Ježíšem a co pro mně znamená. Povzbuzující bylo i setkání se dvěma věřícími cizinci. Jeden byl z Nigerie a docela dlouho nás z dálky pozoroval, než mě sám oslovil. Žije tu 10 let. Byl sám vnitřně povzbuzen tím, že čteme Boží slovo bez ohledu na posluchače a myslím, že si díky tomu mohl připomenout důležité věci ve svém životě. Druhým nadšeným cizincem byl Jihoafričan, který si chtěl

koupit anglickou Bibli nebo alespoň přispět na naši práci. Povzbuzoval nás v tom, co děláme, že se Boží slovo musí dál šířit. Rozloučili jsme se vzájemným pozháňáním. Pozorně jsem sledoval i reakce kolemjdoucích a byly opravdu různé od zájmu, přes ignoranci a nepřátelské komentáře až po jednu plechovku s pivem letící naším směrem. Myslím, že i místo bylo vybráno moc dobře. Prostě jsme byli v centru dění, kde byl provoz přes celou noc. Cítil jsem jednotu s ostatními a i určitou hrdost, že můžu číst z nového překladu. Bibli jsem si samozřejmě koupil a odnesl domů a to nejen jako památku na tuto akci.

Barbora: Můj nejsilnější vjem byl, že to má duchovně obrovskou váhu, je to silná proklamace do duchovního světa. Mění to atmosféru nad Prahou bez ohledu na to, kolik lidí se tam zastaví a zapře horor. Myslím, že kdyby se to někdy opakovalo, hodila by se modlitební podpora přímo na místě i předem přípravná týmová modlitba, přestože je mi jasné, že se tam modlili všichni. Povzbudilo mě, že se tam „všichni“ sešli.

„Rychle přijed“, lidé si chtějí povídat...“

Scházím od sochy koně se sv. Václavem dolů. Slunce svítí, spousta turistů. Konečně ulice 28. října. Kdepak asi jsou? Aha, už je vidím. A hlavně slyším. Připojuji se k několika poslouchajícím kolemjdoucím a pozoruji. Mikrofon se stojánkem, dva reproduktory napájené baterií od auta, několik kartonových krabic se vzácným obsahem, jehož několik kousků je na ukázkou vybaleno a leží na jedné z nich.

Zdravím se s Tomášem a po chvíli střídám ve čtení Šimona Ondráčka. Probíhá zrovna poslední třetina Lukášova evangelia. Když jsem opět vystřídán, mohu zase sledovat, co se děje kolem. Jedna starší bezdomovkyně opřená o koš, jiný bezdomovec rozčilující se nad tím, že když Ježíš říká „Rozdej vše, co máš, a dej chudým“, proč to neuděláme, další míjející skupinka

Čechů komentující tuto akci rozchechtaným „Haleluja!“. Občas se někdo zastaví, chvíli poslouchá, že si upoutávku, Bibli si prohlídne, zeptá se, v čem se to nové vydání liší, a někdy si je i koupí. Za každou prodanou Bibli jedna čárka na papundekl. (Připomíná mi to zářezy v pažbách zálesáckých pušek, jak to znám z románů.) Kolik jich může být? Tak přes třicet? Jeden manželský pár se po koupi chce do předčítání také sám zapojit. Rádi jim hned uvolňujeme mikrofon. Vyšlo na ně začtení Ježíše v Getsemanské zahradě. Jejich moravská krátkořeč je oproti naší pražštině zajímavou změnou...

Večer odcházím, těše se na ráno. Asi v půl sedmé mi píše Dita, abych přijel co nejdříve, že tam prochází dost lidí, co si chtějí povídat. Rychle snídám a přijíždím. Vidím, že teď je tam našich víc než zvědavých zájemců. Po-

slouchám, o čem se baví, a modlím se za ně. Povídat si s támhletím velice živým pánem musí být asi obzvlášť zábavné... Ranní ptáčata postupně odcházejí.

Zase se dostávám ke stojánku, teď po noci už bez ozvučení. Žalmy. Když jsme se okolo deváté dostali na začátek stodevatenáctky (jednoho ze stopadesáti nejkrásnějších žalmů), přijel s autem Alexandr Flek a po společné modlitbě jsme začali balit a nakládat.

Díky Bohu, že se to mohlo uskutečnit. Že jsem se mohl zapojit. Za každý prodaný výtisk, za každé slovo, které spadlo do půdy srdcí a teď může začít rašit. Za to, že „Hospodin dá i dobro a naše země vydá úrodu.“

Šimon

Go camp v Praze

Mládež strávila krásné velikonoční dny na pražském Žižkově. Co se tam dělo? Něco málo si můžete přečíst níže, ale zkušenost je nepřenositelná, takže to jsou jen zlomky :-).

Asi každý z nás někdy ví, že by bylo dobré něco udělat, ale někdy se mu do toho nechce, třeba proto, že s tím nemá žádné zkušenosti, nebo proto, že mu to připadá složité, nebo se na to necítí. Pro některé z nás (pro mě taky) by se do této kategorie dala zařadit třeba evangelizace a zvláště pak ta pouliční. Nicméně priorita sboru je prioritou sboru, že :-), a tak jsme do toho šli!

A Bůh nám žehnal. Jako hlavní vedoucí jsem to pocítovala opravdu mocně. Bylo úžasné vidět mladé lidi z našeho sboru, jak naprosto dobrovolně tráví krásných pět dní ve dvou nevelkých místnostech (při počtu třiceti lidí) Centra dětí a mládeže Teen Challenge na Žižkově.

Že jim nevadilo celé dopoledne pracovat na stavbě nového domu pro toto centrum a pak ze sebe všechnu pracovní špinu smývat úplně ledovou vodou. Že se nechali přemluvit ke hraní evangelizačních scének, i když to někteří nikdy před tím nedělali a nejsou to moc lidé, co jsou rádi v centru pozornosti, což samozřejmě při scénce na pouliční evangelizaci dost hrozí. Že byli ochotni sdílet na mikrofon svědectví o tom, co pro ně Ježíš udělal i když to třeba byla jejich první zkušenost s mluvením na veřejnosti. Že byli ochotní

Směle jim rozdávali barevné náramky a podle barev korálků říkali evangelium (viz foto), nabízeli modlitby za uzdravení, i se modlili modlitbu přijetí. Nebáli se a neštíteli se jít za nevěřícími do jejich prostředí, což byli někdy i podmínky, které si nedokážeme moc představit, ukazovali jim svůj zájem o ně, a tím i Boží zájem o nás všechny.

s Anežkou z České Lípy. Má očekávání byla asi taková, že jsem byla připravena na vše a rozhodnuta sloužit. Trochu mne proto překvapilo, že jsem na konci odjížděla spíše já nově nadchnuta pro tuto u nás dlouholetou službu a obohacena novými přístupy a nápady.

Oslovily mne především dvě věci. Zaprvé to, že mládežníci, kteří přijeli sloužit, byli většinou zapálení a ochotní k přímému sdílení evangelia stejně jako k modlitbám za nemocné ve svém vlastním týmu. Vedle toho pak ten fakt, že lidé převážně romského původu, jimž jsme sloužili na odpoledních programech, byli poměrně otevření jak k rozhovorům, tak k modlitbám. Na něco takového nejsem ze severních Čech v takové míře zvyklá. Je to spíše zázrak, je-li někdo ochoten si o víře vůbec povídat.

Mně osobně Pán Bůh nově naučil mluvit o NĚm a přímo nabízet s důvěrou v NĚj lidem modlitbu za uzdravení či Boží pomoc. Říkat jasné evangelium a ptát se na reakci. V tomto mi byla velkým příkladem Dorotka Bohuňková. Vypadá velmi plaše, ale zdání klame :-), díky Bohu!!! Měly jsme příležitost (Dorotka, já a Miša) se modlit za několik lidí, převážně žen. Jedna z nich se s námi po modlitbě za její sluch loučila nadšená a vyptávající se na společenství křesťanů, kam by mohla přijít. Jiná po modlitbě odcházela v slzách.

Jsem velmi vděčná, že jsem se mohla stát součástí týmu a že jsme byly s Anežkou tak dobře přijaty. Věřím, že to nebyla poslední spolupráce a těším se na další setkání.

Iva Zahradnická, KS Děčín

se trpělivě věnovat dětem, které na náš program přišly, ať už při učení tanců, nebo při doprovázení malých dětí na soutěžní disciplíny či při hraní fotbalu s malými kluky, kdy se snažili všem spravedlivě přihrávat a zapojovat je do hry.

A vůbec nejužasnější bylo, když jsem mohla skoro všechny naše mládežníky vidět, jak sdílejí evangelium se všemi nevěřícími, kteří se kolem nich vyskytli, a to ať už se jednalo o děti, mládež či dospělé.

A tak bych chtěla poděkovat Bohu za to, co jsme mohli zažít, chtěla bych poděkovat i všem mládežníkům, že se tak ochotně nasadili do služby, chtěla bych poděkovat všem, co nás podporovali modlitebně, a také bych chtěla poděkovat Vaškovi Luňákoví, který nám celou dobu, nikým neviděnou a neslyšenou, vařil na Žertvách obědy, takže jsme mohli díky jeho skvělým jídlům načerpat potřebnou energii pro naši účast na budování Božího království.

Rita Vávrová

Přihlásila jsem se na jednom z našich isacharských setkání vedoucích (Isachar – sdružení mládeže severočeských sborů) na „výměnný“ pobyt do Prahy na Go camp ještě spolu

Světový den modliteb

31. května 2009 od 14:00
Betlémská kaple, Praha 1

Setkání křesťanů z různých církví
ke chvalám a přímluvným
modlitbám (nejen) za naši zemi

Přípravný tým:

P. Šimmer, J. Unger, L. Ondráček, J. Čihulka,
V. Skála, D. Loula, T. Korčák a M. Kouklík

■ Hudební skupina pražského
Domu modliteb (IHOPP)

■ Akci bude předcházet
třídenní půst

■ Pořádáno pod záštitou
KMS a ČEA

■ Akci můžete podpořit
darem na č. ú. 576955803/0300
v. s. 682500

Blíže informace:
www.gdop.prayer-house.net
www.globaldayofprayer.com

www.kms.praha.cz

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

AUTOBUS

dramatizace románu C. S. Lewise Velký rozvod

Neděle 17. května od 19 hodin

Divadlo Za plotem (areál Bohnické léčebny)

www.kairos2.wz.cz

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen
zve na další setkání, které se koná v pátek

15.5. 09 v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB), Praha 1.

Hostem bude

Věra Schneebergerová

Jako obvykle chceme společně chválit Boha, sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

KLaP,

Kříž, Lotos a Půlměsíc -
trialog o smyslu bytí.

Benefiční představení pro ACET ČR
(vstupné 80,- Kč)

úterý 17. května od 19:30

Klub Klamovka (Podbělohorská 3, Praha 5)
(nevhodné pro děti do 12 let)

Nenechte si ujít příležitost setkat se s našimi misionáři

Setkání s Dohnalovými
a Pitzmosovými

se uskuteční v sobotu
6.6. 2009

10:00-13:00

v prostorách KS Praha

- Výuka jazyka zábavnou a netradiční formou
- Práce ve studijních skupinkách podle úrovně A1
- Příležitost konverzovat s rodilými mluvčími
- Zábavné hry a sporty
- Večerní křesťanské programy

Křesťanské společenství mládeže o.s. ve spolupráci s
Křesťanskou akademií mladých pořádají:

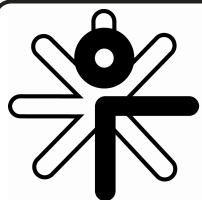
ENGLISH CAMP 2009 ; 18.7. - 24.7.

v penzionu „Vinoř“ v Horním Maršově (Krkonoše)

KONTAKT :

tel: 777 901 377 / e-mail: martinbenjaros@gmail.com

Informace: <http://mladezpraha.kaes.cz/englishcamp>

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
vice info *Maruška Bukáčková*
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
vice info *Dita Frantíková*
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
vice info *Michal Klesnil*
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Výroční sborové shromáždění
se koná ve středu 27. května
v 18:00 na Palmovce.

10.5. v ŠEST hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM
Praha 7**

Šestá

Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!

**Jinej
svět I.**

**hudba
tanec - scénky
nápojový bar**

!vstup zdarma!

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

Křesťanské společenství mládeže, o.s. ve spolupráci s mládeží KS Praha pořádá pro 12-18 leté

TeenCamp '09

Jako každý den...

22.-28.
srpna
2009

Součástí Teen campu jsou kromě sportu, workshopů, tance a dalšího zajímavá biblická sdílení a vyučování, která nabízejí pohled na svět z trochu jiné perspektivy.

Křesťanské společenství mládeže je občanské sdružení pro práci s mládeží pracující ve spolupráci s Křesťanským společenstvím Praha. Mládež (dorost-porost-odrost) existuje již 12 let. První letní akci mládeže jsme pořádali v roce 1998, pod názvem Teen Camp od roku 2005.

Letošní

Teen Camp bude na Šumavě,

objekt můžeš vidět na <http://rekreacesumava.wz.cz>.

Začíná v sobotu odpoledne, společně pojedeme busem z Prahy - Smíchova, končí v pátek odpoledne tamtéž. Přesný čas srazu bude upřesněn mailem po přihlášení.

Cena pobytu je 2300 Kč, ale pozor! Pokud se přihlásíš do 30.6., platíš pouze 2100 Kč! Uzávěrka přihlašování je 18.8.!

Cenu uhrad převodem na č. účtu 186564276/0300, VS 6021021, jako SS udej své datum narození (DD/MM/RR). Budeš potřebovat i podepsané formuláře od lékaře a rodičů; formuláře pošleme přihlášeným mailem. Více informací o Teen Campu i o chystaných seminářích získáš na www.teencamp.dorost.info nebo 724 435 309 (Dita).

Přihláška

Jméno _____
Adresa (s PSČ) _____
Datum narození _____
Mobil _____
E-mail _____
Jméno a podpis zákonného zástupce _____

- ___ Odhalování pěveckých talentů
- ___ Tvořivé techniky pro každý den
- ___ Fit a s úsměvem
- ___ Jsme tu pro druhé
- ___ Mé ovce slyší můj hlas
- ___ Sportovní hry pro kluky
- ___ Prostor a krajina
- ___ Improve your English!

Očíslov dva dopolední workshopy (1 - preferuji, 2 - pokud nebude na prvním místě), které si závazně vybíráš. Změnu je možno nahlásit do 31.7. Kapacita WS je omezená! Přihlášku dej Mayovi, Torpasovi nebo Kamilovi nebo pošli na adresu Dita Frantíková, KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8, 180 00. Přihlášen jsi od doručení přihlášky a platby.

Obrázky (cc) Zanastardust, voxé-fx™, Erica Marshall @ Flickr

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

Neděle 7. 6. v 15:00, KD Ládví, metro C Ládví, Praha 8

(chvály od 14:00)

Pozor - v červenci se společné sborové shromáždění nekoná, je Křesťanská konference

Výroční sborové shromáždění

středa 27. května v 18:00

Setkání služebníků

soboty 23.5., 19.9. a 28.11. 2009 v 9:00

Sborová modlitební

Pondělí 11.5. v 18:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR

**KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043**

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha

ČSOB, pobočka Praha 1,

Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamená: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
- **Počet členů:** 29/19/20
- **Narození:** Eliška Kuchynková

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30 Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 55/18/26
- **Vstup:** Lukáš a Gabriela Bílkovi + děti (přestup z regionu Střed)
- **Vyškrtnutí:** Miroslav Nerad

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 86/21/49
- **Vstup:** Lukáš a Gabriela Bílkovi + děti (přestup na regionu Západ)
- **Narození:** Anežka Coufalová

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 83/11/20
- **Svatba:** Alena Voltová a Karel Štochl

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Regionální modlitební:** pondělí 6.4. v 18:00 u Václavů
- **Počet členů:** 112/26/51
- **Výstup:** Rut a Noemi Krieglerovy (přestup do CBH)
- **Regionové výroční shromáždění:** úterý 19.5. v 18:30 na Palmovce

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 46/2/27

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/27

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 41/3/18

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,

724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 7. června 2009.**

